

توضیح تصمیمات فنی پروژه

برای پیاده‌سازی این تسک‌ها سعی کردم تمرکز اصلی روی سادگی، خوانایی کد و شبیه‌بودن به سناریوهای واقعی باشد، نه پیچیدگی‌های غیرضروری.

در تسک ۴ از React به همراه Vite استفاده کردم چون راه‌اندازی سریعی دارد و برای ساخت کامپوننت‌های UI بسیار مناسب است. کامپوننت چت را به‌صورت ساده و مستقل پیاده‌سازی کردم و پاسخ سیستم را به‌صورت mock در نظر گرفتم تا تمرکز بیشتر روی طراحی رابط کاربری و مدیریت state باشد. در طراحی UI تلاش کردم ظاهر تمیز و قابل فهم باشد و به خاطر فارسی بودن محتوا، راست‌چین بودن پیام‌ها را هم در نظر گرفتم.

در تسک ۵ تصمیم گرفتم پروژه را جداگانه بسازم تا هر تسک scope مشخص خودش را داشته باشد. برای دریافت داده‌ها از یک API عمومی استفاده کردم تا وابستگی به بک‌اند اختصاصی وجود نداشته باشد. وضعیت‌های loading و error را هم اضافه کردم چون در پروژه‌های واقعی این موارد همیشه وجود دارند و مهم هستند. هدف این تسک بیشتر نمایش نحوه کار با API و مدیریت حالت‌های مختلف بود، نه طراحی پیچیده.

در تسک ۶ از FastAPI استفاده کردم چون هم سبک است و هم خیلی سریع می‌شود با آن یک API قابل تست ساخت. یک endpoint ساده طراحی شد که ورودی متنی می‌گیرد و خروجی JSON برمی‌گرداند. از virtual environment استفاده کردم تا وابستگی‌ها ایزوله باشند و مستندات Swagger هم برای تست راحت‌تر API فعال است.

در کل، تصمیم‌ها به این سمت رفت که هر بخش جدا، ساده و قابل ارائه باشد و کدها طوری نوشته شوند که برای هر کسی که پروژه را بررسی می‌کند، قابل فهم و قابل توسعه باشند.